DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W JELENIEJ GÓRZE

Nr 4 — **Jelenia Góra, dnia 31 grudnia 1975 r.** — **Poz. 24-30**

ZARZĄDZENIE Nr 19/75
WOJEWODY JELENIOGÓRSKIEGO
z dnia 18 października 1975 r.

w sprawie

powołania tymczasowego Zespołu do spraw zaopatrzenia

Na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 5 i 6 Ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 26, poz. 139 z 1975 r.)oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania koordynacji przez terenowe organy administracji państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 278)

zarządza się, co następuje:

§ 1.

W celu skoordynowania i kontroli działalności związanej z gospodarką terenową wszystkich jednostek państwowych, spółdzielczych i organizacji społecznych dotyczącej realizacji zadań wynikających z planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa powołuje się tymczasowy Zespół do spraw zaopatrzenia ludności i rozwijania produkcji rynkowej w następującym składzie:

1. Przewodniczący Zespołu — Ob. Kazimierz Górek, Wicewojewoda Jeleniogórski
2. Zastępca Przewodniczącego — Ob. Jerzy Malinga, Kier. Wydz. Ekonomicznego Komitetu Wojewódzkiego PZPR
3. Członek Zespołu — Ob. Wincenty Domalewski, Dyr. Wydz. Handlu i Usług Urzędu Wojewódzkiego
4. Członek Zespołu — Ob. Alicja Koszorek, Dyr. Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej
5. Członek Zespołu — Ob. Marian Spera, Przew. Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych
6. Członek Zespołu — Ob. Janusz Cyr, Zastępca Komendanta Komendy Woj. Milicji Obywatelskiej
7. Członek Zespołu — Ob. Bożena Masarczyk, Sekretarz. Zarz. Wojewódzkiego Ligi Kobiet
8. Członek Zespołu — Ob. Jerzy Gołaczyński, Dyrektor Biura i WPe.a1oó .unownikb'WpW

§ 2.

Do zadań Zespołu należy:

1. Rozwijanie i wzmocnienie współpracy oraz koordynacja gospodarcza pomiędzy przedsiębiorstwami handlowymi i przemysłowymi w dziedzinie zaopatrzenia województwa jeleniogórskiego w artykuły spożywcze i przemysłowe, z jednoczesnym rozwijaniem produkcji rynkowej.
2. Zapewnienie bezpośredniej koordynacji działania i współpracy poszczególnych jednostek gospodarczych produkcji spożywczej (masarnie, piekarnie, wytwórnie wód gazowanych itp.).
3. Zatwierdzanie rozdzielnika masy towarowej artykułów deficytowych.
4. Ocenianie sytuacji rynkowej w zakresie podaży i popytu oraz określanie zadań jednostek handlowych wynikających z oceny.
5. Rozpatrywanie wniosków ludności dotyczących zaopatrzenia oraz podejmowanie odpowiednich decyzji zmierzających do poprawy sytuacji na odcinku zaopatrzenia ludności.

§ 3.

Przewodniczący Zespołu z upoważnienia Wojewody będzie podejmował decyzje organizacyjne i personalne w stosunku do kierownictwa przedsięgiorstw handlowych (państwowych, spółdzileczych i prywatnych) oraz innych organizacji handlowych zajmujących się zaopatrzeniem ludności a nie wywiązujących się z nałożonych zadań.

§ 4.

Posiedzenia Zespołu odbywać się będą dwa razy w tygodniu tj.: poniedziałki i piątki o godzinie 8.00 w gabinecie Przewodniczącego Zespołu.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJEWODA
Maciej Szadkowski

ZARZĄDZENIE Nr 56/75 WOJEWODY JELENIOGÓRSKIEGO

z dnia 8 listopada 1975 r.

w sprawie

współpracy i koordynacji gospodarczej w dziedzinie turystyki krajowe i zagranicznej na terenie województwa jeleniogórskiego.

Na podstawie § 1 ust. 2 i § 7 ust. 1 Uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (MP nr 33 poz. 178 i z 1974 r. nr 40 poz. 233) oraz w związku z § 5 Uchwały nr 266 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 197 3r. w sprawie utworzenia Zjednoczenia Gospodarki Turystycznej i zarządzenia nar 52 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 lipca 1973 r. w sprawie współpracy i koordynacji gospodarczej w dziedzinie turystyki krajowej i zagranicznej —

zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Wprowadzam obowiązek współpracy i koordynacji działalności jednostek organizacyjnych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie turystyki krajowej i zagranicznej na terenie województwa jeleniogórskiego.
2. Realizacja współpracy i koordynacji, o której mowa w ust. 1 nastąpi w drodze porozumienia terenowo-branżowego na zasadach określonych uchwałą nr 116 Rady Ministrów z dnia 1 4maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej oraz niniejszego zarządzenia.

§ 2.

1. Celem koordynacji terenowo-branżowej powinna być poprawa efektywności usług turytycznych świadczonych przez uczestników porozumienia terenowo-branżowego, zwłaszcza przez:
   1. właściwy podział pracy, specjalizację i optymalne wykorzystanie zdolności eksploatacyjnej,
   2. podejmowanie wsp[illegible]ych przedsięwzięć,
   3. wzajemne udzielanie pomocy.
2. W celu ujednolicenia zasad, zakresu i form koordynacji terenowo-branżowej ustala się tekst ramowego porozumienia terenowo-branżowego, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 3.

1. Porozumienie terenowo-branżowe zawarte zostanie do dnia 30 listopada 1975 r.
2. Obowiązkowi uczestnictwa w porozumieniu podlegają:
   1. Przedsiębiorstwo Gospodarki Turystycznej KARKONOSZE — Cieplice Śl.
   2. Polskie Biuro Podróży ORBIS — Okręg we Wrocławiu.
   3. Ogólnokrajowa Spółdzielnia Turystyczna GROMADA — Oddział we Wrocławiu.
   4. Polski Związek Motorowy — Okręgowe Biuro Turystyki PZMot — Wrocław.
   5. Wojewódzki Zarząd Gminnych Spółdzielni — Bolesławiec.
   6. Okręgowy Zarząd Gospodarki Turystycznej PTTK — Jelenia Góra.
   7. Biuro Zagranicznej Turystyki Młodzieży JUVENTUR — Karpacz.
   8. Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego PTTK — Jelenia Góra.
   9. Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego PTTK — Kamienna Góra.
   10. Biuro Obsługi Ruchu Turystyczngeo PTTK — Lwówek Śl.
3. Jednostki organizacyjne nie określone w ust. 1 mogą przystąpić do porozumienia na zasadzie dobrowolnego akcesu za zgodą jednostek nadrzędnych.

§ 4.

Uczestnicy porozumień oraz ich jednostki nadrzędne mają następujące uprawnienia i obowiązki:
1. korzystają z usług, pomocy fachowej i techniczno-organizacyjnej zjednoczenia wiodącego lub przedsiębiorstwa działającego z jego upoważnienia,
2. otrzymują niezbędne informacje i materiały dotyczące przedmiotu i realizacji porozumienia,
3. udzielają zjednoczeniu wiodącemu wszelkich informacji, odpisów planów i innych dokumentów niezbędnych do prawidłowego wykonywania koordynacji w zakresie objętym porozumieniem,
4. wykonują postanowienia porozumienia branżowego oraz uchwały komisji branżowej i wydane na ich podstawie dyspozycje zjednoczenia wiodącego.

§ 5.

Funkcję koordynacji terenowo-branżowej w dziedzinie turystyki krajowej i zagranicznej sprawuje Przedsiębiorstwo Gospodarki Turystycznej KARKONOSZE z siedzibą w Cieplicach Śl. — jako zjednoczenie wiodące.

§ 6.

1. Jeżeli na terenie jednej lub kilku miejscowości działają przedsiębiorstwa branży podległe różnym jednostkom nadrzędnym, należy w miarę potrzeby tworzyć ośrodki branżowe w celu polepszenia wyników gospodarczych tych przedsiębiorstw przez zapewnienienie pomiędzy nimi stałej formy bezpośredniej współpracy gospodarczej.
2. Ośrodek branżowy stanowi terytorialną, wydzieloną organizację porozumienia terenowo-branżowego.
3. W ośrodkach branżowych należy zapewnić uczestnictwo wszystkich jednostek prowadzących działalność turystyczną i hotelarską na terenie działania ośrodka branżowego.

§ 7.

Nadzór nad przestrzeganiem zasad współpracy i koordynacji gospodarczej w dziedzinie turystyki krajowej i zagranicznej sprawuje w województwie jeleniogórskim Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego.

§ 8.

W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem stosuje się przepisy Uchwały nr 116 Rady Ministrów.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WICEWOJEWODA JELENIOGÓRSKI
Kamieńska-Siuta

ZARZĄDZENIE Nr 60/75
WOJEWODY JELENIOGÓRSKIEGO
z dnia 6 grudnia 1975 r.

w sprawie

ograniczenia żądania zaświadczeń od obywateli

W celu dalszego ograniczenia żądania zaświadczeń od obywateli przy załatwianiu spraw przez urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki uspołecznionej, na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania koordynacji przez terenowe organy administracji państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 278) oraz §§ 6 i 7 zarządzenia Nr 79 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie ograniczenia żądania zaświadczeń od obywateli (Monitor Polski Nr 39, poz. 253), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki uspołecznionej winny załatwić indywidualne sprawy obywateli w sposób wyłączający zbędne żądanie różnego rodzaju zaświadczeń i dokumentów.

§ 2.

1. W razie potrzeby ustalenia okoliczności, które mogą być stwierdzone na podstawie dokumentów posiadanych przez obywatela, a w szczególności:
— dowodu osobistego (tymczasowego zaświadczenia tożsamości),
— legitymacji ubezpieczeniowej,
— nakazu płatniczego,
— decyzji organu administracji państwowej, orzeczenia sądowego itp.

należy ograniczyć się do żądania okazania wyżej wymienionych dokumentów i na ich podstawie sporządzić odpowiednią notatkę służbową (z podaniem rodzaju dokumentu, jego serii i numeru oraz organu, który wydał dokument), załączając ją następnie do akt sprawy.

2. Żądanie od obywateli zaświadczeń oraz wypisów z ksiąg stanu cywilnego jest dopuszczalne tylko w wypadku, gdy wymóg przedstawienia tych dokumentów wynika z przepisów ustawy lub wydanych na jej podstawie normatywnych aktów wyoknawczych. W pozostałych wypadkach należy przyjmować oświadczenia obywateli, składane pod rygorem odpowiedzialności z art. 247 Kodeksu karnego.

§ 3.

W wypadkach koniecznych organy, o których mowa w § 1, powinny we własnym zakresie zwracać się do właściwych urzędów terenowych organów administracji państwowej o niezbędne informacje lub o nadesłanie potrzebnych dokumentów.

§ 4.

Terenowy organ administracji państwowej odmówi wydania zaświadczenia lub wypisu z ksiąg stanu cywilnego:

1) jeżeli dane lub okoliczności, które mają być przedmiotem zaświadczenia, mogą być stwierdzone przez jednostki organizacyjne na podstawie przedłożonych przez stronę dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1 niniejszego zarządzenia;
2) gdy żądanie od obywateli zaświadczeń nie wynika z rpezipsów lub wydanycr na jej podstawie normatywnych aktów wykonawczych.

§ 5.

Ustala się wytyczne w sprawie wydawania zaświadczeń przez urzędy terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 6.

Dyrektorzy wydziałów (jednostek równorzędnych) Urzędu Wojewódzkiego, a w szczególności dyrektor Wydziału Kontroli i Instruktażu, ujmować będą w planach kontroli podporządkowanych im jednostek organizacyjnych problematykę zawartą w zarządzeniu Nr 79 Prezesa Rady Ministrów i postanowieniach niniejszego zarządzenia.

§ 7.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Jeleniej Górze.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJEWODA
Maciej Szadkowski

Załącznik do zarządzenia Nr 60/75
Wojewody Jeleniogórskiego

WYTYCZNE

w sprawie

wydawania zaświadczeń przez urzędy terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 1.

Ilekroć w wytycznych jest mowa o:

1) organach administracji, należy przez to rozumieć terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego (miejskie, gmin, miast i gmin) i podległe im urzędy:
2) zaświadczeniu, należy przez to rozumieć akt administracyjny stwierdzający stan prawny lub faktyczny, którego potwierdzenie przez organ administracji wynika z obowiązujących przepisów prawnych;
3) jednostkach organizacyjnych, należy prze zto rozumieć urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 2.

1. Zaświadczenie jest dokumentem urzędowym i posiada szczególną moc dowodową.
2. Organ administracji wydaje zaświadczenia wyłącznie w przypadkach, gdy żądanie jego wynika z przepisów ustawy (dekretu) lub wydanych na jej podstawie normatywnych aktów wykonawczych.
3. Instrukcje, okólniki, pisma okólne itp. centralnych organów państwowych z reguły nie stanowią aktów o których mowa w ust. 1.

4. Organ administracji ponosi pełną odpowiedzialność za treść wystawionego zaświadczenia, dlatego powinno ono być wydane jedyne w oparciu o posiadane dokumenty lub przeprowadzone postępowanie wyjaśniające, z wymienieniem w treści zaświadczenia źródła informacji. Nie można wydawać zaświadczeń zawierających fakty niesprawdzone.

§ 3.

1. Zaświadczenie wydaje się po wniesieniu przez stronę podania względnie sporządzeniu przez pracownika organu protokółu przyjęcia podania zgodnie z art. 58 kpa (wzór Nr 16 do Kpa).
2. Zbędne jest wnoszenie podań (sporządzanie protokółów przyjęcia podań) we wszystkich przypadkach, gdy wydanie zaświadczenia nie wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, a wydane ono może być w oparciu o dokumentację aktową znajdującą się w organie administracji.
3. Sposób prowadzenia ewidencji zaświadczeń podany jest w Instrukcji kancelaryjnej dla urzędów terenowych organów administracji państwowej. Należne opłaty skarbowe regulują przepisy ustawy z dnia 13 grudnia 195 7r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 z późniejszymi zmianami).
4. Zaświadczenia powinny być wydane zgłaszającym się stronom w dniu złożenia podania (zgłoszenia żądania), a jeżeli wydanie zaświadczenia wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego — w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty zgłoszenia żądania.

§ 4.

1. Zaświadczenia wydawane są przez organy administracji na żądanie stron ,natomiast na skierowanie przez jednostki organizacyjne zapytania w zakresie stanów parwnych i faktycznych — organy te z reguły nie wydają zaświadczeń, lecz udzielają wyjaśnień, informacji itp. w drodze normalnej korespondencji biurowej i w ramach przepisów nakładających obowiązek współdziałania organów administracji państwowej z innymi jednostkami.
2. Dla skrócenia toku urzędowania, ułatwienia obywatelom załatwianie spraw, zaoszczędzenia im czasu i kosztów, zaleca się, aby organy administracji udzielały w miarę możliwości jednostkom organizacwjnym informacji, wyjaśnień itp. w formie bezpośredniej (np. w formie odręcznych notatek służbowych lub telefonicznie). Zalecenie powyższe należy mieć na uwadze zwłaszcza w przypadkach, gdy chodzi o informacje wynikające z ksiąg, rejestrów, ewidencji itp. będących w posiadaniu organów administracji.

§ 5.

Organy administracji odmawiać będą wydawania zaświadczeń lub wypisów z ksiąg stanu cywilnego, jeżeli:

1) dane lub okoliczności, które mają być przedmiotem zaświadczenia, mogą być przez jednostki organizacyjne stwierdzone na podstawie posiadanych przez stronę takich dokumentów, jak: dowodu osobitego, legitymacji ubezpieczeniowej, nakazu płatniczego, decyzji organu administracyjnego, orzeczenia sądowego itp. W szczególności odnosić się to będzie do żądań zakładów pracy, szkół, banków i innych jednostek organizacyjnych przedłożenia przez obywateli zaświadczeń organów administracji o wielkości gospodarstwa i jego przychodowości, stanie rodzinym, ilości osób na utrzymaniu, zameldowaniu na pobyt stały, gdzie do tej pory pracował itp.;
2) gdy żądanie zaświadczeń od obywateli nie znajduje uzasadnienia w przepisach ustawy (dekretu) lub wydanych na jej podstawie normatywnych aktów wykonawczych. Dotyczyć to będzie w szczególności żądań:
   a) zakładów pracy, instytucji związkowych, jednostek PZU i ZUS przedłożenia zaświadczeń stwierdzającyh m. in.:
      — że obywatel jest jedyną osobą mogącą sprawować opiekę nad dzieckiem,
      — o ilości osób razem zamieszkałych,
      — o uczestnictwie w pogrzebach,
      — o budowie oraz remoncie domów i obiektów gospodarczych,
      — że nigdzie nie pracuje, nie pobiera renty, nie jest płatnikiem podatku,
      — że ceny podane w rachunkach nie są wygórowane,
   b) gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska" — o posiadaniu instalacji centralnego ogrzewania przy staraniach o zakupienie koksu,
   c) szkół — o pomocy ucznia w pracach polowych,
   d) nadleśnictwie — o budowie domu, budynków inwentarskich przy staraniach o kupno drewna budowlanego,
   e) zakładów energetycznych — o uszkodzeniu urządzeń elektrycznych na skutek wyładowań atmosferycznych,
   f) spółdzielni mieszkaniowych — o posiadaniu przez stronę domu mieszkalnego lub uregulowaniu spraw związanych z dotychczasowym mieszkaniem.

§ 6.

1. Zatwierdza się zestawienie zaświadczeń, do wydawania których uprawnione są organy administracji, zwane dalej „zestawieniem zaświadczeń", stanowiące załącznik Nr 1 do niniejszych wytycznych.
2. Zobowiązuje się organy administracji do bieżącego aktualizowania zestawienia zaświadczeń w przypadku ukazania się nowych przepisów prawnych względnie uchylenia dotychczas obowiązujących.

§ 7.

1. Jeżeli żądane przez obywatela zaświadczenie nie jest podane w załączonym „zestawieniu zaświadczeń", organ administracji odmówi jego wydania.*) Aby nie narażać obywatela na dodatkową stratę czasu, należy wręczyć mu adresowane do kierownika jednostki organizacyjnej, która żądała od obywatela zaświadczenia, pismo zawierające pouczenie o niedopuszczalności żądania tego rodzaju zaświadczeń w przypadkach podanych w § 5 pkt. 1 lub żądającego wskazania podstawy prawnej wydania zaświadczenia w przypadkach podanych w § pkt. 2 (zał. Nr 2 i 3).
2. Jeżeli jednostka organizacyjna, mimo otrzymania pisma, o którym mowa w ust. 1, nadal bezzasadnie żąda od obywatela zaświadczenia, organ administracji potraktuje takie postępowanie jako niewłaściwy stosunek do załatwienia spraw obywateli i wystąpi do jednostki nadrzędnej o ukaranie, zawieszenie w czynnoś-

ciach lub zwolnienie z pracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie przepisów w tym zakresie (art. 74 ust. 1 pkt. 7 pstawy z dnia 2 6stycznia 1958 r. o radach narodowych Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139), zawiadamiając jednocześnie o powyższym Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr Urzędu Wojewódzkiego.

§ 8.

Przypomina się, że zgodnie z art. 49 ustawy z dnia 25 maja 1951 roku prawo o notariacie (Dz. U. z 1963 r. Nr 19, poz. 106 z późniejszymi zmianami) organy administracji, na obszarze działania których nie ma państwowych biur notarialnych, upoważnione są do:

1) poświadczania mieszkańcom własnoręczności podpisów:
   a) na podaniach do urzędów i innych instytucji,
   b) na pismach upoważniających do odbioru z poczty korespondencji, przesyłek, pieniędzy oraz dokumentów z urzędów i innych instytucji,
   c) na oświadczeniach stwierdzających stan rodzinny i majątkowy składającego oświadczenie;
2) poświadczenia mieszkańcom odpisów z dokumentami stwierdzającymi wykonanie obowiązków podatkowych i innych świadczeń.

§ 9.

Zwraca się szczególną uwagę na odpowiedzialność za poświadczenie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym. Poświadczenie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne stanowi przestępstwo z art. 266 kodeksu karnego. Przestępstwo to, za popełnienie którego przewidziana jest kara pozbawienia wolności do lat 5, polegać może nie tylko na stwierdzeniu okoliczności nieistniejącej, lecz także na zatajeniu tego, co istnieje lub istniało i co należało stwierdzić.

*) Zestaw za'wiadczeń pominięto, gdyż zostanie rozesłany zainteresowanym.

ZARZĄDZENIE Nr 61/75
WOJEWODY JELENIOGÓRSKIEGO
z dnia 6 grudnia 1975 r.

w sprawie

zakazu sprzedaży niektórych artykułów przemysłowych i spożywczych jednostkom gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 2 Zarządzenia Nr 70 Prezesa Rady Ministów z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie zakazu sprzedaży niektórych artykułów przemysłowych i spożywczych jednostkom gospodarki uspołecznionej zarządza się co następuje.

§ 1.

1. W celu właściwego nadzoru nad sprzedażą jednostkom gospodarki państwowej, spółdzielczej lub organizacjom społecznym artykułów wymienionych w załączniku do Zarządzenia Nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1975 r. powołuje się Wojewódzką

Komisję w skład której wchodzą:

1) Przewodniczący — Kazimierz Górek
   Wicewojewoda Jeleniogórski
2) członkowie
   — Wincenty Domalewski
   Dyrektor Wydziału Handlu i Usług Urzędu Wojewódzkiego
   — Ryszard Koch
   Z-ca Dyrektora Wydziału Finansowego Urzędu Wojewódzkiego
   — Marian Spera
   Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych w Jeleniej Górze
   — Jerzy Ruszel
   Dyrektor Przedsiębiorstwa Handlu Odzieżą „Otex" w Jeleniej Górze
   — Czesław Starostecki
   Prezes Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"
   — Stanisław Kowalski
   Dyrektor Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców „Społem"
   — Tadeusz Kuppa
   St. inspektor Państwowej Inspekcji Handlowej
   —
   przedstawiciel delegatury Najwyższje Izby Kontroli

2. Przedmiotem działania komisji jest rozpatrywanie wniosków oraz podejmowanie decyzji, o których mowa w § 2.

§ 2.

1. Jednostki gospodarki państwowej, spółdzielczej oraz organizacje społeczne chcąc zakupić towary, o których mowa w § 1 zgłaszają do Komisji odpowiednie wnioski z ich umotywowaniem.
   We wniosku należy podać nazwę towarów, asortyment ilość potrzebnego artykułu, źródło pokrycia kosztów zakupu oraz merytoryczne uzasadnienie wniosku.
2. Komisja rozpatruje złożony wniosek, badając zasadność oraz możliwość jego realizacji, kierując się priorytetem zaspokojenia potrzeb ludności. Decyzja Komisji — pozytywna, bądź negatywna — powinna być wnioskodawcy przekazana na piśmie najpóźniej w ciągu miesiąca od daty złożenia wniosku.
3. Jedynie pozytywne decyzje stanowią podstawę dla jednostek, o których mowa w ust. 1, do zakupu towarów objętych załącznikiem do niniejszego zarządzenia.

§ 3.

1. Należność za zakupy przez jednostki gospodarki państwowej, spółdzielczej oraz organizacje społeczne artykułów objętych załącznikiem do zarządzenia mogą być dokonywane w drodze poleceń przelewowych. Do poleceń tych powinna być dołączona pisemna decyzja Komisji, o której mowa w § 1.
2. Banki nie będą honorowały dyspozycji rozliczeniowych nie spełniających warunków ust. 1.

§ 4.

1. Sprzedaż towarów objętych załącznikime do zarządzenia jednostkom gospodarki państwowej, spółdzielczej

lub organizacjom społecznym bez pisemnej decyzji Komisji, o której mowa w § 1 należy traktować jako przekroczenie dyscypliny finansowej.

2. Odpowiedzialność za tego rodzaju przekroczenia ponoszą:
   1) kierownik placówki handlowej, sprzedawca — jeśli zostanie wystawiony rachunek bez decyzji Komisji (§ 1) na nabycie przez jednostkę gospodarki państwowej, spółdzielczej lub organizacji społecznej określonych artykułów objętych załącznikiem do zarządzenia,
   2) główny księgowy albo właściwy członek kierownictwa jednostki gospodarki państwowej, spółdzielczej lub organizacji społecznej, jeśli zaakceptuje zakup i wyrazi zgodę na jego sfinansowanie w razie braku decyzji Komisji (§ 1).

§ 5.

Przewodniczący Komisji zapewni:
1) objęcie kontrolą spraw będących przedmiotem niniejszego zarządzenia,
2) stosowanie surowych sankcji za naruszenie postanowień zarządzenia.

§ 6.

Obsługę biurową Komisji sprawować będzie Wydział Handlu i Usług Urzędu Wojewódzkiego.

§ 7.

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Wydziału Handlu i Usług oraz Dyrektorowi Wydziału Finansowego Urzędu Wojewódzkiego wg kompetencji.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 5 grudnia 1975 r.

WICEWOJEWODA
Kazimierz Górek

ZARZĄDZENIE Nr 62/75
WOJEWODY JELENIOGÓRSKIEGO

z dnia 10 grudnia 1975 r.

w sprawie

powołania Wojewódzkiej Komisji d/s Bezpieczeństwa i Porządku Ruchu Drogowego.

Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 26, poz. 139 z 1975 r.) oraz wytycznych Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 8 września 1975 r. GK-2/1294/75, zarządza się co następuje:

§ 1.

Z dniem 10 grudnia powołuje się Wojewódzką Komisję d/s Bezpieczeństwa i Porządku Ruchu Drogowego.

§ 2.

Zadaniem Komisji będzie czuwanie nad realizacją Uchwały Rady Ministrów Nr 155 z dnia 9 czerwca 1972 r. w sprawie kierunków działania i środków zmierzających do poprawy bezpieczeństwa i porządku ruchu drogowego, a w szczególności:
1. określenie zakresu niezbędnych uzupełnień
   a) w oznakowaniun ulic i dróg miejskich,
   b) w oznakowaniu głównych ciągów komunikacyjnych
2. wysuwanie wniosków i czuwanie nad ich realizacją w zakresie poprawy bezpieczeństwa na drogach i ulicach województwa jeleniogórskiego.

§ 3.

W skład Komisji określonej w § 1 powołuje się:

1. Przewodniczący
   — Kazimierz Górek
   Wicewojewoda Jeleniogórski
2. Z-ca Przewodniczącego
   — płk Janusz Cyr
   Z-ca Komendanta Wojewódzkiego KWMO
   w Jeleniej Górze
3. Sekretarz
   — Andrzej Walter
   Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego KWMO
   w Jeleniej Górze
4. Członek
   — Urban Maciejewicz
   Dyrektor Wydziału Komunikacji
   Urzędu Wojewódzkiego w Jeleniej Górze
5. Członek
   — Jacek Świniarski
   Dyrektor Wydziału Spraw Wewnętrznych
   Urzędu Wojewódzkiego w Jeleniej Górze
6. Członek
   — Andrzej Tenerowicz
   Vice Prokurator Prokuratury Wojewódzkiej
   w Jeleniej Górze
7. Członek
   — Zdzisław Babkiewicz
   Vice Kurator Kuratorium Oświaty
   i Wychowania w Jeleniej Górze
8. Członek
   — Czesław Węgrzyn
   Kierownik Oddziału „Gazety Robotniczej"
   w Jeleniej Górze
9. Członek
   — Leon Krasoń
   Z-ca Dyrektora d/s Techn. Rejonu Dróg
   Publicznych w Jeleniej Górze
   z siedzibą w Cieplicach
10. Członek
   — Leopold Duda
   Z-ca Dyrektora d/s Technicznych Zjednoczenia
   Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
   w Jeleniej Górze

§ 4.

Upoważnia się Prezydenta Miasta Jeleniej Góry oraz Naczelników Miast: Bolesławca, Zgorzelca, Lubania i Kamiennej Góry do powołania podobnych komisji na terenie tych miast.

§ 5.

Szczegółowy zakres działania powołanych Komisji na terenie miast ustali Wydział Komunikacji Urzędu Woje-

wódzkiego w Jeleniej Górze w porozumieniu z Wojewódzką Komisją d/s Bezpieczeństwa i Porządku Ruchu Drogowego.

§ 6.

Czynności biurowe Komisji wykonywać będzie Wydział Komunikacji Urzędu Wojewódzkiego w Jeleniej Górze.

WICEWOJEWODA
Kazimierz Górek

ZARZĄDZENIE Nr 67/75
WOJEWODY JELENIOGÓRSKIEGO

z dnia 31 grudnia 1975 r.

w sprawie

powołania Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w Jeleniej Górze.

Na podstawie art. 48 Ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. nr 26 poz. 139 z 1975 r.) oraz stosownie do Wytycznych Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie dostosowania organizacji oraz administracji spraw kultury fizycznej i turystyki do dwustopniowego podziału terytorialnego kraju, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Z dniem 31 grudnia 1975 r. powołuje się Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Jeleniej Górze.

§ 2.

Komitet jest doradczo-konsultacyjnym zespołem wojewody w sprawach kultury fizycznej i turystyki.

§ 3.

Celem działania Komitetu jest zapewnienie:
— ścisłego współdziałania ze związkami zawodowymi oraz ideowo-wychowawczymi organizacjami młodzieżowymi,
— dogodnej platformy koordynowania szeroką działalnością sportowo-turystycznego ruchu społecznego (Zrzeszenie LZS, TKKF, ZW PTTK, SZS itd.) jak również ścisłego jego współudziału w rozwoju kultury fizycznej i turystyki,
— ścisłego powiązania z innymi działami administracji podstawowej na rzecz rozwoju kultury fizycznej i turystyki.

§ 4.

Zatwierdza się statut Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — stanowiący załącznik nr 1 do niniejszego Zarządzenia.

§ 5.

Zatwierdza się skład osobowy Komitetu — stanowiący załącznik nr 2 do niniejszego Zarządzenia.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJEWODA
Maciej Szatkowski

Załącznik. nr 1
do Zarządzenia Wojewody
nr /75 z dna 31.XII 75 r.

STATUT

Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w Jeleniej Górze

§ 1

Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki, zwany dalej „Komitetem", jest zespołem konsultacyjno-doradczym Wojewody Jeleniogórskiego.

§ 2.

Komitet działa zgodnie z zarządzeniami i wytycznymi Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Wojewody.

§ 3.

Komitet zapewnia ścisłe współdziałanie ze związkami zawodowymi, organizacjami młodzieżowymi oraz instytucjam i organizacjami kultury fizycznej i turystyki.

§ 4.

1. Do podstawowego zakresu działania Komitetu należy:
   1. przedkładanie opinii i wniosków w sprawie rozwoju kultury fizycznej i turystyski na terenie województwa
   2. zapewnienie współudziału sił społecznych w rozwoju kultury fizycznej i turystyki,
   3. przedkładnie wniosków i opinii w sprawie zagospodarowania sportowego, turystycznego i rekreacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem czynów społecznych,
   4. pomoc w gromadzeniu środków funduszy kultury fizycznej i turystyki,
   5. opiniowanie planów rozdziału środków państwowych i społecznych przezniaczonych na cele kultury fizycznej i turystyki,
   6. opiniowanie celowości działania gospodarczej organizacji społecznych oraz instytucji kultury fizycznej i turystyki,
   7. wnioskowanie w sprawach szkolenia i wykorzystania społecznych kadr kultury fizycznej i turystyki,
   8. udzielenie pomocy w realizacji ustalonych na terenie województwa programów oraz planów rozwoju kultury fizycznej i turystyki, jak również popieranie rozwoju tych dziedzin we wszystkich ich formach.
2. Wojewódzki Komitet lub poszczególni jego członkowie mogą z upoważnienia wojewody wykonywać zadania zlecone, w szczególności w zakresie:
   1. koordynacji przygotowań i przebiegu sezonu turystycznego,
   2. kontroli działalności instytucji i organizacji kultury fizycznej i turystyki,
3. Wnioski i opinie komitetu przedkładane są wojewodzie za pośrednictwem dyrektora wydziału kultury fizycznej i turystyki urzędu wojewódzkiego.

§ 5.

1. Komitet składa się z:
   1. przewodniczącego,
   2. 1—2 zastępców przewodniczącego,
   3. członków w liczbie od 9 do 15 osób.
2. Przewodniczącego komitetu, jego zastępców oraz członków powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek dyrektora wydziału kultury fizycznej i turystyki urzędu wojewódzkiego. Przewodniczącym komitetu może być dyrektor wydziału kultury fizycznej i turystyki.
3. W skład komitetu powoływani są w szczególności przedstawiciele:
   1. Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych,
   2. Wojewódzkiej Rady Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej,
   3. Wojewódzkiej Federacji Sportu,
   4. innych organizacji kultury fizycznej i turystyki, a zwłaszcza Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe, Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej oraz Szkolnego Związku Sportowego,
   5. wydział urzędu wojewódzkiego współdziałających w rozwoju kultury fizycznej i turystyki a zwłaszcza kuratorium okręgu szkolnego, wydziału kultury i sztuki, wydziału zdrowia i opieki społecznej, wydziału handlu i usług oraz wydziału komunikacji.

§ 6.

1. Posiedzenia komiteu zwołuje przewodniczący w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż dwa razy w roku.
2. Tryb działania komitetu określa regulamin zatwierdzony przez wojewodę.

OGŁOSZENIE

o utworzeniu

obszaru górniczego „Nowy Ląd I"

Stosownie do § 22 ust. 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie obszarów górniczych (Dz. U. nr 54 poz. 332), podaje się do wiadomości, że decyzją Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 1 grudnia 1975 roku znak: GD/103/1/03246/75 utworzony został obszar górniczy „Nowy Ląd I" dla kopaliny anhydryt i gisp, obejmujący teren gmin Lwówek Śląski, Nowogrodziec oraz lasów państwowych Nadleśnictw Lwówek Śląski i Bolesławiec w województwie jeleniogórskim.

z up. Wojewody
mgr inż. arch. Jerzy Jurkiewicz
Dyrektor Wydziału
Gospodarki Terenowej i Ochrony
Środowiska

JZGraf. zam. 203/76 500 A4×2